

Апостоли-тѣ Го молихъ да ги научи да са молатъ. Той имъ даде, а презъ нихъ и всы-тѣ насъ, слѣдѣюща-тѣ молитвъ.

Отче нашъ, Иже еси на небесѣхъ, да святится имя Твое: да прїидетъ Царствїе Твое: да вѣдетъ воля твоа, яко на небеси, и на земли. Хлѣвъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь: и остави намъ долги наша, якоже и мы оставаемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Иакъ Твое есть Царство, и сила и слава во вѣки, Аминь.

Причты-тѣ Хрїстовы.

Часто Исусъ Хрїстосъ предлагаше на народа ученїе-то си въ причы, сирѣчь, въ подобїа, нѣкакъ ка то въ гатанкы.

За примѣръ на една прича, вкратцѣ, съ тѣлкъванїе-то и.

Сѣмь-тѣ излезе да сѣе. Нѣкое сѣма падна по край пѣта-тѣ, и са затѣпка, или птицы-тѣ го искльвахъ: нѣкое падна на каменливо мѣсто, и, като израсте, скоро иссъхна: нѣкое въ трьнїе, и заглахна: нѣкое на добра зема, и принесе обиленъ плодъ.

Сѣмь-тѣ е Исусъ Хрїстосъ. Сѣма-то значи слово Божїе. Земля-та означава сѣрдце-то челоуѣческо. Какъ-то сѣма-то паднало по край пѣтѣ-тѣ, или птици-тѣ го искльватъ; така и дїаволъ-тѣ граби слово-то Божїе из сѣрдца-та на разсѣянны-тѣ челоуѣцы. Какво-то сѣма-то на каменливо мѣсто, ако и да пѣра растацы, нъ скоро иссъхнѣва: така и непостоянни-тѣ челоуѣцы, въ кои-то Хрїстово-то ученїе не е проникнало дълбоко, ако и да го прїиматъ, нъ въ время гоненїа отпадатъ отъ него. Какво-то много-то непотребна трѣва задава пшеницѣ-тѣ на поле-то: така множество-то житейскы грижи и прїстрастїа заглашаватъ дѣйствѣюща-тѣ силѣ на слово-то Божїе въ сѣрдце-то. Какъ-то на добра зема